

Dernæst har jeg en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister angaaende Banegaardsforholdene i Aabenraa. Der blev i sidste Rigsdagssamling vedtaget en Jernbaneplan for Sønderjylland. Der er i denne Plan en Bane, som gaar fra Rødekro til Løgumkloster. Det meddeles nu, at denne Bane er afstukket, men dette er ikke Tilfældet med Grundene til en ny Banegaard i Aabenraa. Dette, at der ikke er foretaget Ekspropriation af disse Grunde, virker i allerhøjeste Grad generende for Aabenraa Kommune, da den som Følge deraf ikke kan disponere over sine Arealer. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Trafikminister at tage dette Spørgsmaal op til en helst snarlig Løsning.

Endvidere vil jeg gøre Trafikministeren opmærksom paa, at Klagerne fra sønderjydske Statstjenestemænd, særlig langt nede mod Syd, ved Grænsen, bliver talrigere over, at det bliver vanskeligere og vanskeligere at faa Boliger dernede. Det er en Kendsgerning, som jeg selv har Erfaring for, at der neppe er noget Sted i Landet, Boligerne er dyrere end f. Eks. Sønderborg og Egnen deromkring. Jeg vil gerne henstille til Ministeren at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Jeg har dernæst en Henstilling til Kirkeministeren, og den angaar Udstykningen af Præstegaardsjorderne i Sønderjylland. Som dette høje Tings Medlemmer ved, er der vedtaget en særlig Ordning om Udstykning af Præstegaardsjorderne i Sønderjylland, en Ordning, som lægger dette Spørgsmaal i Hænderne paa Menighedsraadene dernede og ikke som heroppe i Jordudvalgets. Ved disse forskellige Regler fremkommer der naturligvis ogsaa en forskellig Fremgangsmaade, og Smaafolk dernede, som gerne ønsker at komme i Besiddelse af Jord, klager meget ofte over den Maade, hvorpaa Menighedsraadene gaar frem i denne Sag. Det vilde sikkert være heldigt, om det var muligt — det maa vel saa ske ved en Lovforanstaltning — at faa de Regler for Udstykning, som gælder heroppe for Udstykning af Præstegaardsjorder, til at gælde ogsaa for Sønderjylland. Det er for øvrigt et Princip, som hidtil har været fulgt i Lovgivningsarbejdet for Sønderjylland, at man har søgt at faa den danske Lovgivning til at gælde helt ned til

den nuværende Grænse, det vil sige, at dansk Lovgivning skulde være den samme for hele Danmark. Jeg henstiller til den højtærede Kirkeminister at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Endelig har jeg en Sag, som jeg gerne vil henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa. Det er Afvandingen af Marsken ved Tønder. Lige ved sidste ordentlige Rigsdagssamlings Slutning indbragte den forrige Landbrugsminister et Lovforslag, som gik ud paa Afvanding af Marsken ved Tønder. Dette Lovforslag kom frem her i Tinget paa et saa sent Tidspunkt, at det ikke lykkedes at faa det gennemført, før Folketinget blev opløst og vi gik ud til Valg. Men i alle Partier var man enig om, at denne Sag var en betydningsfuld Sag, at det var en Sag, som man fra alle Sider vilde være med til at gennemføre. Siden den Tid er der paa Landbrugsministerens Foranstaltning og i Tilslutning til Finansudvalget stillet en Sum Penge til Raadighed til Foretagelse af visse Forarbejder dernede, og disse Forarbejder har saa vidt mig bekendt givet et Resultat, der yderligere taler for at faa denne Sag gennemført. Jordbundsforholdene er blevet undersøgt og har vist sig tilfredsstillende, og man ønsker dernede fra Lodsejernes Side kun saa hurtigt som muligt at komme i Gang med denne Sag. Syd for Grænsen, i den tyske Del af Marsken, har man gennemført Afvanding, og Forholdet har endda været det, at de 27 pCt. af Lodsejerne, som ved Grænsedragningen er kommet til Danmark, har maattet betale med til denne Afvanding, og Gavn har de ikke haft af den, tværtimod; efterhaanden som Afvandingen er skredet fremad Syd for Grænsen, er Lodsejerne paa den danske Side blevet velsignet med mere Vand. Enkelte af de største Lodsejere dernede har søgt at hjælpe sig selv ved Anlæg, Pumpeværker o. s. v., men de smaa har det ikke gavnnet, de er endda i og for sig ved de Foranstaltninger blevet endnu ugunstigere stillet. De, der har haft Lejlighed til at se de Arealer, der her er Tale om, har haft Lejlighed til at se de uhyre tyndt befolkede Egne, maa have faaet den Opfattelse, at ved en Afvanding, der muliggør at gennemføre dansk Landbrug, vil der